

Quae Sunt Igitur Communia Vobis Cum

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. At hoc in eo M. Deinde disputat, quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum. Sed quod proximum fuit non vidit. Iam contemni non poteris. [Et ille ridens: Video, inquit, quid agas;](#) Consequentia exquirere, quoad sit id, quod volumus, effectum. At iste non dolendi status non vocatur voluptas.

Illud urgeam, non intellegere eum quid sibi dicendum sit, cum dolorem summum malum esse dixerit.

[Quid enim?](#) Quid enim necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? Haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat. Sed quoniam et advesperascit et mihi ad villam revertendum est, nunc quidem hactenus; Atqui haec patefactio quasi rerum opertarum, cum quid quidque sit aperitur, definitio est. Quid me istud rogas? Id enim volumus, id contendimus, ut officii fructus sit ipsum officium. Quae autem natura suae primae institutionis oblita est? Age nunc isti doceant, vel tu potius quis enim ista melius? [Tubulo putas dicere?](#)

Sed cum ea, quae praeterierunt, acri animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona.

Et quidem, Cato, hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit;

1. Cuius quidem, quoniam Stoicus fuit, sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum.
2. Ego quoque, inquit, didicerim libentius si quid attuleris, quam te reprehenderim.
3. Piso, familiaris noster, et alia multa et hoc loco

Stoicos irridebat: Quid enim?

- Eorum enim est haec querela, qui sibi cari sunt seseque diligunt.
- Scripta sane et multa et polita, sed nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet.

Quis Aristidem non mortuum diligit? Non semper, inquam; Non est enim vitium in oratione solum, sed etiam in moribus. Qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum. Nam cui proposito sit conservatio sui, necesse est huic partes quoque sui caras suo genere laudabiles. Sextilio Rufo, cum is rem ad amicos ita deferret, se esse heredem Q. Sed quot homines, tot sententiae; Quae quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia naturae. Sed non alienum est, quo facilius vis verbi intellegatur, rationem huius verbi faciendi Zenonis exponere. Si quae forte-possimus. Nihil enim desiderabile concupiscunt, plusque in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumentum, quae pariuntur iniuria. [Equidem, sed audistine modo de Carneade?](#)

Sed quot homines, tot sententiae; Quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adolescentiam? Quare hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare. Quae sunt igitur communia vobis cum antiquis, iis sic utamur quasi concessis; **Quid censes in Latino fore?** Non enim in selectione virtus ponenda erat, ut id ipsum, quod erat bonorum ultimum, aliud aliquid acquireret.

Duo Reges: constructio interrete. Hic ego: Etsi facit hic quidem, inquam, Piso, ut vides, ea, quae praecipis, tamen mihi grata hortatio tua est. Facile pateremur, qui etiam nunc agendi aliquid discendique causa prope contra naturam vigillas suscipere soleamus. Quid ad utilitatem tantae pecuniae? Laelius clamores sofòw ille so lebat Edere compellans gumias ex ordine nostros. Hoc dictum in una re latissime patet, ut in omnibus factis re, non teste moveamur.